II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2021/2312

af 7. december 2021

om langsigtet national støtte til landbrug i Finlands nordlige områder

(meddelt under nummer C(2021) 8773)

(Kun den finske og den svenske udgave er autentiske)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til akten vedrørende vilkårene for Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union, særlig artikel 142, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved beslutning 95/196/EF ([1]) godkendte Kommissionen ordningen for langsigtet national støtte til landbruget i Finlands nordlige områder (herefter »nordstøtteordningen«) som meddelt af Finland i henhold til artikel 143 i tiltrædelsesakten med henblik på tilladelse i medfør af artikel 142 i tiltrædelsesakten. Beslutning 95/196/EF blev erstattet af Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2009) 3067 af 30. april 2009 ([2]). Denne afgørelse blev erstattet ved Kommissionens afgørelse (EU) 2018/672 ([3]).

(2) Idet Finlands tilladelse til at gennemføre nordstøtteordningen, jf. afgørelse (EU) 2018/672, udløber den 31. december 2021, bør der vedtages en ny afgørelse.

(3) Formålet med den langsigtede nationale støtte, der er omhandlet i artikel 142 i tiltrædelsesakten, er at sikre, at landbrugsaktiviteterne opretholdes i de af Kommissionen fastlagte nordlige områder.

(4) Under hensyntagen til de faktorer, der nævnes i artikel 142, stk. 1 og 2, i tiltrædelsesakten, bør den nationale støtte, der er omhandlet i denne artikel, begrænses til områder, der ligger nord for den 62. breddegrad eller i nogle tilstødende områder syd for denne breddegrad, hvor der gælder lignende klimatiske vilkår, som gør landbrugsaktiviteter særligt vanskelige. Kommunen (kunta) bør udpeges som den relevante administrative enhed, inklusive kommuner omgivet af andre beliggende i sådanne områder, også selv om de ikke opfylder de samme krav.

([1]) Kommissionens beslutning 95/196/EF af 4. maj 1995 om langsigtet national støtte til landbrug i Finlands nordlige områder (EFT L 126 af 9.6.1995, s. 35).

([2]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse K(2009) 3067 af 30. april 2009 om langsigtet national støtte til landbrug i Finlands nordlige områder.

([3]) Kommissionens afgørelse (EU) 2018/672 af 15. december 2016 om langsigtet national støtte til landbrug i Finlands nordlige områder (EUT L 113 af 3.5.2018, s. 10).

(5) For at gøre forvaltningen af ordningen lettere og sikre, at den koordineres med støtte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 ([4]) og (EU) nr. 1307/2013 ([5]) samt nationale støtteordninger, bør de kommuner, der hører til de områder, der er fastlagt i programmet for udvikling af landdistrikter for fastlandet Finland for 2014-2020 i henhold til artikel 32, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 1305/2013, også høre til de støtteberettigede områder inden for rammerne af denne afgørelse.

(6) Den referenceperiode, der skal lægges til grund for undersøgelsen af udviklingen i landbrugsproduktionen og det samlede støtteniveau, bør på grundlag af de foreliggende nationale statistikker forblive den samme som i afgørelse (EU) 2018/672 og dække 1991, 1992 og 1993 for så vidt angår landbrugsproduktion.

(7) I henhold til artikel 142 i tiltrædelsesakten skal det samlede støttebeløb, der ydes, være tilstrækkelig til at opretholde landbrugsaktiviteterne i Finlands nordlige områder, men må ikke føre til, at den samlede støtte ligger over støtteniveauet i en referenceperiode forud for tiltrædelsen. Der bør derfor tages højde for indkomststøtte under den fælles landbrugspolitik ved fastsættelsen af den maksimalt tilladte støtte i henhold til nævnte artikel. På grundlag af data fra 2020 bør det maksimale årlige støttebeløb derfor fastsættes til 574,5 mio. EUR beregnet som et gennemsnit over en seksårsperiode fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2027.

(8) Det maksimale gennemsnitlige årlige støttebeløb bør fordeles mellem støttekategorierne dyrehold, planteavl og anden nordstøtte. Hvad angår produktionen af komælk bør der fastsættes et særskilt maksimalt gennemsnitligt årligt støttebeløb, der er tilstrækkeligt til at bibeholde produktionen i Finlands nordlige områder.

(9) Støtten bør ydes årligt på grundlag af produktionsfaktorer (såsom storkreaturenheder og hektar) under hensyntagen til de begrænsninger, der fastlægges ved denne afgørelse.

(10) Støtten til rensdyr bør ydes pr. dyr og begrænses til det traditionelle antal rensdyr i Finlands nordlige områder. Hvad angår oplagring af vilde bær og svampe bør det tillades, at støtten ydes pr. kg, og hvad angår støtten til transport af mælk og kød og tjenester, der er uundværlige i forbindelse med dyrehold, i henhold til de afholdte omkostninger med fradrag af enhver anden offentlig støtte til de samme omkostninger.

(11) Hvad angår komælk bør det tillades, at støtten ydes pr. kg mælk med henblik på at opretholde incitamentet for effektiv produktion.

(12) For at gøre det muligt at reagere hurtigt på volatiliteten og opretholde landbrugsaktiviteterne i de nordlige områder i Finland bør Finland gives tilladelse til for hvert kalenderår at fastsætte støttebeløbet pr. sektor inden for en støttekategori og pr. produktionsenhed.

(13) I den henseende bør Finland tilsvarende differentiere støtten i sine nordlige regioner og fastsætte de årlige støttebeløb efter graden af de naturbetingede ulemper og andre objektive, gennemsigtige og begrundede kriterier med hensyn til de mål, der er fastlagt i artikel 142, stk. 3, tredje afsnit, i tiltrædelsesakten, som er at opretholde traditionel primær produktion og forarbejdning, som er særligt egnede under de klimatiske forhold i de pågældende områder, at forbedre strukturerne for produktion, afsætning og forarbejdning af landbrugsprodukter, at fremme afsætningen af de nævnte produkter og at sikre beskyttelsen af miljøet og opretholdelsen af naturværdierne.

(14) For at sikre regelmæssige betalinger i løbet af kalenderåret bør Finland gives tilladelse til at yde støtten for et givet år i form af forskud på grundlag af et foreløbigt skøn over antallet af produktionsfaktorer og produktionsenheder og yde støtten til mælkeproduktion som månedlige udbetalinger på grundlag af den faktiske produktion.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487), som ændret.

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

(15) Overbetalinger til producenterne bør undgås ved, at uretmæssigt udbetalte beløb inddrives før den 1. juni det følgende år.

(16) I henhold til artikel 142, stk. 3, i tiltrædelsesakten bør den støtte, der ydes i medfør af denne afgørelse, ikke føre til en forøgelse af den samlede produktion i forhold til det normale produktionsniveau i det område, der er omfattet af nordstøtteordningen.

(17) Det er derfor nødvendigt at fastlægge det årlige maksimale antal støtteberettigede produktionsfaktorer for hver støttekategori, herunder et særskilt maksimum for antallet af malkekøer, der er lig med eller ligger under niveauet for referenceperioderne.

(18) Hvad angår antallet af malkekøer bør der tages højde for udviklingen i produktionsmængderne pr. produktionsfaktor siden referenceperioden. Det maksimale antal støtteberettigede malkekøer blev derfor fastsat afgørelse (EU) 2018/672.

(19) Støtten til opdræt, forarbejdning og markedsføring af rensdyr bør ydes på en sådan måde, at det undgås, at der sker overbetaling i relation til den støtte, der ydes i henhold til artikel 213 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ([6]).

(20) For at give Finland fleksibilitet ved tildelingen af støtten til forskellige produktionssektorer bør det maksimalt tilladte areal hvad angår planteavl være 944 300 ha, herunder maksimalt 481 200 ha græsmarker.

(21) Hvad angår drivhusproduktion bør der fastsættes et særskilt maksimalt tilladt areal på 203 ha, der svarer til det traditionelle produktionsareal i Finlands nordlige områder.

(22) Hvis antallet af produktionsfaktorer i en kategori i et givet år overskrider det maksimale antal, bør antallet af støtteberettigede produktionsfaktorer nedsættes med det tilsvarende antal produktionsfaktorer i de kalenderår, der følger efter det år, hvori det maksimale antal blev overskredet.

(23) I henhold til artikel 143, stk. 2, i tiltrædelsesakten skal Finland forelægge Kommissionen oplysninger om gennemførelsen og virkningerne af den ydede støtte. For bedre at kunne vurdere de langsigtede virkninger af støtten og med henblik på at fastlægge støtteniveauerne som seksårsgennemsnit bør der rapporteres om de socioøkonomiske virkninger af støtten og fremlægges årlige rapporter med de finansieringsrelaterede oplysninger og andre oplysninger om gennemførelsen, der er nødvendige for at sikre, at de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse, overholdes.

(24) Finland bør sikre, at der gennemføres passende kontrolforanstaltninger over for støttemodtagerne. For at sikre effektiviteten af disse foranstaltninger og gennemsigtigheden i gennemførelsen af ordningen bør disse kontrolforanstaltninger i videst mulig omfang svare til de kontroller, der gennemføres inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

(25) Eftersom nordstøtten er tæt knyttet til andre støtteforanstaltninger inden for landbrug, udvikling af landdistrikter og skovbrug omfattet af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 ([7]), bør denne afgørelses anvendelsesperiode tilpasses nævnte forordning.

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671), som ændret.

([7]) COM(2018) 392 final.

(26) Af klarhedshensyn bør afgørelse (EU) 2018/672 ophæves med virkning fra den 1. januar 2022. Bestemmelserne om oplysnings- og kontrolforanstaltninger bør dog fortsat anvendes frem indtil den 1. juni 2022 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tilladt støtte

1. Fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2027 har Finland tilladelse til at gennemføre den langsigtede støtteordning for landbruget i de nordlige områder i landet, dvs. de kommuner (kunta) der er opført i bilag I.

2. Det samlede maksimale støttebeløb er 574,5 mio. EUR pr. kalenderår, hvoraf maksimalt 221,0 mio. EUR ydes til produktionen af komælk. Disse beløb fastlægges som de årlige gennemsnit af den støtte, der ydes i den periode på seks kalenderår, som denne afgørelse omfatter.

3. Støttekategorierne og produktionssektorerne for hver kategori, de maksimale gennemsnitlige tilladte årlige beløb pr. kategori beregnet som fastlagt i stk. 2 samt det maksimale årlige antal støtteberettigede produktionsfaktorer pr. støttekategori er opført i bilag II.

4. Støtten ydes på grundlag af støtteberettigede produktionsfaktorer således:

a) pr. storkreaturenhed ved dyrehold

b) pr. hektar ved afgrødeproduktion

c) pr. m^2 ved drivhusproduktion

d) pr. m^3 ved oplagring af gartneriprodukter og

e) som kompensation for faktiske omkostninger ved transport af mælk og kød og tjenester, der er uundværlige i forbindelse med dyrehold, med fradrag af enhver anden offentlig støtte til de samme omkostninger.

Støtte til produktion af komælk og støtte til oplagring af vilde bær og vilde svampe kan ydes pr. kilogram af den faktiske produktion.

Støtte til dyrehold må ikke føre til, at der sker overbetaling i relation til den støtte, der ydes i henhold til artikel 213 i forordning (EU) nr. 1308/2013.

Koefficienterne for omregning af de forskellige husdyrarter til storkreaturenheder (SK) er anført i bilag III.

5. I overensstemmelse med stk. 3 og inden for de grænser, der er fastsat i bilag II, differentierer Finland støtten i de nordlige områder og fastsætter de årlige støttebeløb for hver produktionsfaktor, omkostning eller produktionsenhed på grundlag af objektive kriterier for graden af de naturbetingede ulemper og andre faktorer, der bidrager til at nå de mål, der er fastsat i artikel 142, stk. 3, første afsnit, andet led, i tiltrædelsesakten.

Artikel 2

Referenceperioder og visse grænser for maksimalt antal produktionsfaktorer

1. Den referenceperiode, der er henvist til i artikel 142, stk. 3, første afsnit, andet led, i tiltrædelsesakten, er som følger:

a) hvad angår produktion: 1992 for komælk og kvæg, 1993 for gartneri, gennemsnittet for 1991, 1992 og 1993 for andre produkter

b) hvad angår det samlede støtteniveau: 1993.

2. Det maksimale antal støtteberettigede malkekøer er 227 200.

3. Det maksimale antal støtteberettigede hektar til planteavl er 944 300 hektar, herunder maksimalt 481 200 hektar græsmarker og 203 hektar til drivhusproduktion.

Artikel 3

Betingelser for tildeling af støtte

1. Finland fastsætter inden for rammerne af de begrænsninger, der er fastsat i denne afgørelse, de nærmere betingelser for tildeling af støtte til de enkelte kategorier af støtteberettigede modtagere. Disse betingelser omfatter de støtteberettigelses- og udvælgelseskriterier, der skal anvendes, og sikrer ligebehandling af støttemodtagerne.

2. Finland yder støtten til støttemodtagerne på årsbasis på grundlag af faktiske produktionsfaktorer eller produktionsenheder, jf. artikel 1, stk. 3. Forskud på støtte kan ydes på grundlag af foreløbige skøn for et givet år.

3. Hvad angår komælk kan støtten ydes som månedlige udbetalinger på grundlag af faktiske produktionstal.

4. En overskridelse af de i bilag II fastsatte maksimale årlige antal støtteberettigede produktionsfaktorer skal tages i betragtning som en tilsvarende nedsættelse af antallet af støtteberettigede produktionsfaktorer i det år, der følger efter overskridelsen.

5. En overbetaling eller uretmæssig ydet betaling til en støttemodtager inddrives ved at fratrække de tilsvarende beløb fra den støtte, der betales til den pågældende modtager det efterfølgende år, eller, når der ikke tilkommer modtageren nogen støtte, inddrives i det efterfølgende år.

Artikel 4

Oplysnings- og kontrolforanstaltninger

1. Finland fremsender hvert år før den 1. juni til Kommissionen de oplysninger om gennemførelsen af støtte, der er ydet i henhold til denne afgørelse i det foregående kalenderår, sammen med de oplysninger, der gives i henhold til artikel 143, stk. 2, i tiltrædelsesakten.

Disse oplysninger vedrører navnlig:

a) angivelse af de kommuner, hvori støtten er udbetalt, i form af et detaljeret kort og i givet fald andre data

b) den samlede produktion i indberetningsåret for de regioner, der er støtteberettiget i henhold til denne afgørelse, udtrykt i mængder af hvert af de produkter, der er anført i bilag II

c) det samlede antal produktionsfaktorer, antallet af støtteberettigede produktionsfaktorer og antallet af produktionsfaktorer, til hvilke der ydes støtte, pr. produktionssektor som angivet i bilag II, opdelt efter produkter inden for hver sektor, med angivelse af eventuelle overskridelser af det tilladte maksimale årlige antal produktionsfaktorer

d) den samlede udbetalte støtte, det samlede støttebeløb pr. støttekategori og produktionstype, de udbetalte beløb til støttemodtagerne pr. produktionsfaktor/anden enhed samt kriterierne for differentiering af støttebeløbene efter delregioner og bedriftstyper eller på grundlag af andre overvejelser

e) det anvendte betalingssystem med oplysninger om eventuelle forskud på grundlag af skøn, endelige betalinger og fastslåede overbetalinger og deres inddrivelse

f) støttebeløb i medfør af artikel 32 i forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 samt artikel 213 i forordning (EU) nr. 1308/2013 udbetalt i de kommuner, der henhører under denne afgørelse og

g) henvisninger til de nationale retsforskrifter, på grundlag af hvilke støtten er gennemført.

2. Inden den 1. juni 2027 forelægger Finland Kommissionen ud over årsrapporten for år 2026 en rapport vedrørende femårsperioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2026.

Denne rapport skal navnlig indeholde oplysninger om:

a) den samlede udbetalte støtte i femårsperioden og dens fordeling på de enkelte støttekategorier, typer produktion og delregioner

b) den samlede produktion, antallet af produktionsfaktorer og landbrugernes indkomstniveauer i de støtteberettigede områder

c) udviklingen i produktionen, forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter på baggrund af de socioøkonomiske forhold i de nordlige områder

d) støttens indvirkning på beskyttelsen af miljøet og opretholdelsen af naturværdierne og

e) forslag til udviklingen af støtten på grundlag af de data, der fremlægges i rapporten, den nationale kontekst og EU-konteksten for landbrugsproduktionen samt andre relevante faktorer.

3. Finland fremlægger disse data i en form, der er forenelig med de statistiske standarder, der anvendes af Unionen.

4. Finland træffer alle fornødne foranstaltninger for at gennemføre denne beslutning og de relevante foranstaltninger til kontrol af støttemodtagerne.

5. Kontrolforanstaltningerne skal så vidt muligt afstemmes med de kontrolsystemer, der anvendes inden for rammerne af Unionens støtteordninger.

Artikel 5

Anvendelse af eventuelle ændringer

Hvis Kommissionen beslutter at ændre denne afgørelse, bl.a. som følge af ændringer af de fælles markedsordninger eller ændring af ordningen for direkte støtte eller af beløbet for en eventuel tilladt statsstøtte til landbrugssektoren, anvendes ændringer af den støtte, der er tilladt i henhold til denne afgørelse, først året efter det år, hvor ændringerne vedtages.

Artikel 6

Ophævelse

Afgørelse (EU) 2018/672 ophæves med virkning fra den 1. januar 2022.

Artikel 4 i nævnte afgørelse finder fortsat anvendelse indtil den 1. juni 2022.

Artikel 7

Adressat

Denne afgørelse er rettet til Republikken Finland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2021.

På Kommissionens vegne
Janusz WOJCIECHOWSKI
Medlem af Kommissionen

BILAG I

KOMMUNER, JF. ARTIKEL 1, STK. 1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Joensuu, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsä ([1]), Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkeli, Mustasaari, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vöyri, Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nivala, Oulainen, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Uurainen, Vesanto, Veteli, Vieremä, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärvi ([2]), Ähtäri, Äänekoski, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Valtimo, Oulu, Utajärvi, Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Simo, Tervola, Tornio, Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski, Ylitornio, Kuusamo, Posio, Kittilä, Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Sodankylä, Enontekiö, Inari, Muonio, Utsjoki.

([1]) Kun det område, der dækker de tidligere kommuner Jämsänkoski og Kuorevesi.

([2]) Kun det område, der dækker den tidligere kommune Kuru.

BILAG II

NÆRMERE BESKRIVELSE AF DEN I ARTIKEL 1, STK. 3, OMHANDLEDE STØTTE

Støttekategori og produktionssektorer	Maksimal gennemsnitlig årlig støtte i perioden 1.1.2022-31.12.2027 (mio. EUR)	Maksimalt årligt antal støtteberettigede produktionsfaktorer
1. DYREHOLD: malkekøer (mælkeproduktion), andet kvæg, får og geder, heste, afkoblet støtte til grise og fjerkræ	441,9 heraf komælk 221,0	227 200 malkekøer , 181 000 andre storkreaturenheder, 139 200 storkreaturenheder til grise og fjerkræ
2. PLANTEAVL: markafgrøder, støtte til oplagring af gartneriprodukter	112,6	944 300 ha til markafgrøder, heraf 481 200 ha græsmarker 203 ha drivhusproduktion
3. ANDEN NORDSTØTTE: rensdyr, transportstøtte til mælk og kød, husdyravl, støtte til oplagring af skovbær og svampe	20,0	171 100 rensdyr
Loft i alt for nordstøtte	**574,5**	

BILAG III

KOEFFICIENTER FOR OMREGNING TIL SK, JF. ARTIKEL 1, STK. 4

Følgende tabel anvendes, når antal storkreaturenheder (SK) skal beregnes

(maksimalt antal SK):

	SK
Kvæg over to år og ammekøer	1,0
Ammekøer/kvier fra otte måneder til to år	0,6
Andet kvæg fra seks måneder til to år	0,6
Moderfår	0,2
Modergeder	0,2
Heste (over seks måneder):	
— avlshopper, inklusive ponyer	1,0
— finske heste	1,0
— andre heste og ponyer fra et til tre år	0,6